

— remdamasi administracine praktika, pagal kurią iš rinkos pašalinamos visos prekės, kuriose yra vaistinių augalų, neįtrauktų nei į iš dalies pakeisto 1973 m. spalio 3 d. Ministro įsakymo dėl specialaus vaistažolinių preparatų registro įsteigimo (Orden Ministerial por la que se establece el registro especial para preparados a base de especies vegetares medicinales) priedą, nei į 2004 m. sausio 28 d. Sveikatos ir vartojimo ministerijos įsakymo SCO/190/2004, nustatančio augalų, kurių pardavimas visuomenei yra draudžiamas ar ribojamas dėl jų nuodingumo, sąrašą (Orden SCO/190/2004 por la que se establece la lista de plantas cuya venta al público queda prohibida o restringida por razón de su toxicidad), priedą, išskyrus preparatus, pagamintus tik iš vieno ar kelių vaistinių augalų arba jų nesmulkintų dalių, gabalėlių ar miltelių, nes konstatuojama, kad šios prekės yra vaistai, kuriais prekiaujama be privalomo leidimo pateikti į rinką, pašalinusi iš rinkos vaistažolines prekes, kurios yra teisėtai gaminamos ir (arba) jomis teisėtai prekiaujama kitose valstybėse narėse, ir

— nepranešusi apie šią priemonę Europos Bendrijų Komisijai,

neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 28 ir 30 straipsnius bei 1995 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 3052/95/EB, nustatančio pasikeitimo informacija apie nacionalines priemones, neatitinkančias laisvo prekių judėjimo principo, tvarką Bendrijoje, 1 ir 4 straipsnius.

2. Ispanijos Karalystė padengia bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 95, 2007 4 28.

2009 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Tribunal Supremo (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Unión de Televisiones Comerciales Asociadas (UTECA) prieš Administración General del Estado

(Byla C-222/07) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – EB 12 straipsnis – Diskriminavimo dėl pilietybės draudimas – EB 39, 43, 49 ir 56 straipsniai – EB sutartimi garantuojamos pagrindinės laisvės – EB 87 straipsnis – Valstybės pagalba – Direktyva 89/552/EEB – Televizijos programų transliavimas – Televizijos transliuotojų pareiga dalį veiklos pajamų skirti išankstiniam Europos kino ir televizijos filmų finansavimui, 60 % šio finansavimo skiriant filmams bet kuria oficialiąja Ispanijos Karalystės kalba, daugiausia kuriamiems Ispanijos kino pramonės)

(2009/C 102/05)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Unión de Televisiones Comerciales Asociadas (UTECA)

Atsakovė: Administración General del Estado

Dalyvaujant: Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Radiotelevisión Española (RTVE), Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Tribunal Supremo – EB 12 straipsnio, EB 87 straipsnio 3 dalies ir 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 298, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 224), 3 straipsnio 1 dalies išaiškinimas – Televizijos transliuotojų pareiga dalį veiklos pajamų skirti išankstiniam Europos kino ir televizijos filmų finansavimui, 60 % šio finansavimo skiriant filmams bet kuria oficialiąja Ispanijos Karalystės kalba, daugiausia kuriamiems Ispanijos kino pramonės

Rezoliucinė dalis

- 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo, iš dalies pakeistą 1997 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB, būtent jos 3 straipsnį, ir EB 12 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiama pagrindinėje byloje nagrinėjama valstybės narės priemonė, įpareigojanti televizijos transliuotojus 5 % ankstesnių metų veiklos pajamų skirti išankstiniam Europos pilnametražių ir trumpametražių kino ir televizijos filmų finansavimui, o 60 % iš šių 5 % – filmams bet kuria oficialiąja šios valstybės narės kalba.
- EB 87 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama valstybės narės priemonė, įpareigojanti televizijos transliuotojus 5 % ankstesnių metų veiklos pajamų skirti išankstiniam Europos pilnametražių ir trumpametražių kino ir televizijos filmų finansavimui, o 60 % iš šių 5 % – filmams bet kuria oficialiąja šios valstybės narės kalba, nėra valstybės pagalba šios valstybės narės kino pramonei.

(¹) OL C 155, 2007 7 7.